

Lelkipásztor beiktatása Békéscsabán

„Vállalom, hogy a tiszta evangéliumot hirdetem...”

Két héttel korábban, 2011. július 10-én, búcsúzott a Békéscsabai Baptista Gyülekeztől Balog Miklós nyugdíjas lelkipásztor testvér, aki két évvel vállalta a békéscsabai szolgálatot. Gyülekezetünk hálás szívvel gondol erre az időszakra, megköszönve Istennek, hogy erőt és egészséget adott Balog testvérnek és kedves feleségének a nem csekély áldozatot jelentő szolgálatuk végzéséhez. A két év teltelével a gyülekezet Temesvárról hívtott új lelkipásztort a fiatal Szűcs Benjá-

Az új lelkipásztor, Szűcs Benjámin Ottó beiktatási istentiszteletén dr. Mészáros Kálmán hirdette az ígét Békéscsabán

min Ottó személyében, akinek beiktatási istentiszteletére 2011. július 24-én került sor. (folytatás a 280. oldalon)

„Az igazságosság fölmagasztalja a népet”

Gondolatok augusztus 20. kapcsán

Nemzeti ünnepeink sorából augusztus 20-a méltán emelkedik ki, hiszen a magyarság identitástudatának meghatározó dátuma lett. Ezen a napon ugyanis államalapító István királyunkra és korszakalkotó tettére gondolunk, aki ezer évvel ezelőtt felismerte az Istentől elrendelt időt, és a Kárpátok hegykoszorújával körülhatárolt Duna-Tisza völgyében keresztyén alapelvekre épített hazát teremtett magyar népünk számára.

Ezen az augusztusi ünnepségen az 1000 éves Magyar Állam alapítására emlékezve ismételten fejet hajtunk a történelem Ura, teremő Istenünk előtt. Azért tartjuk jelentősnek ezt a dátumot, mert a mögöttünk hagyott évezred fényes bizonyítékul szolgál arra, hogy csak Isten hatalma őrizhet meg egy népet a történelem színpadán.

(folytatás a 279. oldalon)

Az élet mindenkit tanít, de nem mindenki akar tanulni. Te az legyél, aki tanul!

Szeretettel köszöntjük az iskolát kezdő és folytató diákokat!

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

...félelemmel és rettegéssel munkájukat üdvösségeket, mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően. Zúgolódás és vonakodás nélkül tegyetek mindent... (Fil 2,12-14)

A HÉT GONDOLATA

Isten azt akarja, hogy az emberek megmeneküljenek, és vannak is, akik meg akarnak menekülni. Többé már nem akarnak a saját útjukon járni. Eljutottak odáig, hogy azt akarják, amit az Isten akar, aki

Krisztusban véghez is viszi a megmentésüket. Ha Isten azt akarja, hogy feddhetetlenek, romlatlanok, hibátlanok legyünk, akkor ő azt munkálni is fogja bennünk, hogy mi is akarjuk, és hogy azok is legyünk. Amikor Isten munkálkodni akar bennünk, és megmondja, hogy mit akar, akkor ne zúgolódjunk, ne morgolódjunk, ne vonakodjunk, hanem figyeljünk arra, hogy megtartsuk az élet ígétjét! (Kotán Béla)

A HÉT GYAKORLATA

Igyekezz azokban a dolgokban változni vagy fejlődni, amelyekben tudod is, hogy kell! Légy benne határozott és kitartó!

A HÉT IMÁJA

Felséges Úr, emlékeztess engem arra, hogy iparkodásomban te már előbb is akartad a jót, és te most is munkálsz nálam jobban, és te jó eredményre is juttatsz, hogy dicsőséged látható legyen bennem! Ámen

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Augusztus 28-án** Tahiban **tarpaiaik találkozója** lesz. Információ és ebédrendelés: *Debreczeni József* (20/775-0704).

♦ **Szeptember 7-15-ig szentföldi zárandoklatot** szervez az Ökumenikus Tanulmányi Központ. A biztos szállást, teljes ellátást és minden kiadást magában foglaló látogatásról további felvilágosításokat ad az ÖTK (1/466-4790; *Gimesi Zsuzsa* szervező lelkész: 06/70-508-7624).

♦ A **Rákoscabai Baptista Gyülekezet** 2011 októberében **ünnepli megalakulásának 125. évfordulóját**. Ehhez kapcsolódóan **szeptember 18-án**, vasárnap délután 4 órától ének- és zenekari találkozóra hívjuk és várjuk szeretettel az érdeklődőket, különösen a Rákoscabáról elszármazott testvéreket! További információ: 06-20-886-10-67.

♦ **Október 15-én**, szombaton a Budapest Wesselényi Utcai Baptista Gyülekezet ad otthon az **egészségügyben dolgozó és segítő foglalkozású baptisták második találkozásának**. A téma a kiegészítés és megelőzés, gyógyítása lesz. Előadónk: *dr. Ferencz Péter*, a KOMT elnöke, és *dr. Evan Parks* pszichológus.

♦ **Október 15-16-án jubileumi megemlékezést tart a pécs-somogyi gyülekezet** fennállásának 100. évfordulója alkalmából. Szeretettel kérjük és hívjuk a gyülekezetünkben elszármazott testvéreket, hogy erre az alkalomra, ha tehetik, látogassanak haza! Szeretettel várunk minden más érdeklődőt is! Érdeklődni és jelentkezni a 06-20-886-0740 telefonszámon lehet. (a pécs-somogyi gyülekezet)

A Baptista Teológiai Akadémia pótfelvételt hirdet

A Baptista Teológiai Akadémia pótfelvételt hirdet államilag finanszírozott képzéseire a 2011/2012-es tanévre. A képzések, az egész életen át tartó tanulás jegyében, minden korosztály előtt nyitottak. Akik 2011-ben betöltik 40. évüket, ebben az évfolyamban még felmentést kaphatnak a kötelező nyelvvizsga alól. **Jelentkezési határidő: augusztus 30.**

Teológia alapképzési szakon (BA) teológus szakképzettség szerezhető. A képzés ideje nyolc félév. A képzés során három specializáció választható:

- **gyülekezeti lelkipásztori képzési irány:** megismerteti a hallgatókkal a gyülekezeti lelkipásztori szolgálat szépségét, feladatait és céljait. Megfelelő teológiai és segédtudományi alapot biztosít a lelkipásztori képzés második ciklusára, a mesterképzésre.

- **missziói képzési irány:** felkészíti a hallgatókat a gyülekezeti missziói szolgálat lelkipásztor irányítása melletti végzésére annak különböző területein: evangelizációs szolgálat, gyermek- és ifjúsági munka, bibliaköri tanítás.

- **szociális lelkigondozói képzési irány:** felkészíti a hallgatókat a gyülekezet szociális szolgálatának végzésére. Felkészít a 15/1998. NM rendelet (vezető, családgondozó, nevelő, utógondozó, tanácsadó) és az 1/2000. SzCsM rendelet (családsegítés, tanácsadó) szerinti munkakörök feladatainak ellátására. Illetve megfelelő bemenetet biztosít szakirányú továbbképzési szakokhoz (alkalmazott szociális gerontológia, addiktológiai konzultáns, családkonzulens/családterapeuta, gyermek- és ifjúságvédelmi tanácsadó, mediátor, mentálhigiéné, szociális menedzser).

Kántor alapképzési szakon (BA) a képzési idő hat félév, kántor szakképzettség szerezhető.

- **A hagyományos egyházzenei képzési irányt** azoknak ajánljuk, akik szakszerűen szeretnének részt venni a gyülekezet ének-zenei szolgálatában.

- **Az ifjúsági ének-zene képzési irányt** azoknak ajánljuk, akik szakszerűen szeretnének részt venni az ifjúsági (gospel) ének-zenei szolgálatokban.

Egyházzenei szakirányú továbbképzési szakra azok jelentkezését várjuk, akik alapképzésben

vagy főiskolai képzésben már diplomát szereztek. A képzés célja az egyházi/gyülekezeti ének-zene művelésére és vezetésére alkalmas és kész szakemberek képzése. A szakon gyülekezeti egyházzenei szakképzettség szerezhető. A képzés ideje négy félév.

Gospel zenész szakirányú továbbképzési szakra azok jelentkezését várjuk, akik alapképzésben vagy főiskolai képzésben már diplomát szereztek. A képzés célja a gospel ének-zene művelésére és vezetésére alkalmas és kész szakemberek képzése. A szakon gospel zenész szakképzettség szerezhető. A képzés ideje négy félév.

Teológia mesterképzési szakon (MA) a képzés ideje négy félév. A szakon okleveles teológus (Master in Theology) szakképzettség szerezhető. A képzés során öt szakirány közül lehet választani:

- **gyülekezeti lelkipásztor szakirányra** azok jelentkezését várjuk, akik élethivatásként szeretnék klasszikus lelkipásztori feladatokat ellátva szolgálni. A szakirány célja a hallgatók felkészítése az eredményes gyülekezeti lelkipásztori és közegyházi szolgálat végzésére.

- **a missziológia szakirány** célja a hallgatók felkészítése az egyház/gyülekezet missziói munkájában való részvételre, annak szervezésére, irányítására. Kiemelt figyelemmel az evangelizációs, a bibliaköri és közösségépítő szolgálatokra.

- **a vallásismereti szakirány** célja a hallgatók felkészítése az egyházak/gyülekezetek felekezeti- és vallásközi párbeszédében való részvételre, annak szervezésére, irányítására. A hitoktató munka gyülekezeti és azon kívüli végzésére.

- **a társadalmi szolgálat szakirány** célja a hallgatók felkészítése az 1/2000. SzCsM rendelet szerinti szociális munkakörök betöltésére, kiemelten a mentálhigiénés és az intézményvezetői feladatok eredményes ellátására. Felkészít az egyház/gyülekezet társadalmi, szociális szolgálatában való részvételre, annak szervezésére, irányítására.

- **az egyházzenei szakirány** célja a hallgatók felkészítése az egyház/gyülekezet zenei életének összefogására, irányítására, az egyházi/gyülekezeti zenei kultúrában a teológiai szempontok érvényesítésére.

„Az igazságosság fölmagasztalja a népet” (folytatás a címloldalról)

Míg korszakok váltják egymást, nemzetek jönnek és tűnnek el a történelem süllyesztőjében, addig mi magyarok megmaradtunk annyi veszedelem között is itt Európa közepén, immár egy évezreden át.

Hogy meddig, azt egyedül Isten tudja. Mindenesetre bizonyára célja van velünk. Pál apostol athéni beszédében a nemzetek eredetéről és céljáról a következőképpen szól: „[Isten] Az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtetten, hogy lakjon a föld egész felszínén, meghatározta elrendelt idejüket és lakóhelyük határait, hogy keressék az Istent... A tudatlanság időszakait ugyan elnézte Isten, de most azt hirdeti az embereknek, hogy mindenki mindenütt térjen meg!” (ApCsel 17,26.30)

A magyar nép számára egy ilyen fordulóponthoz hozott ezer évvel ezelőtt István királyunk bölcs döntése. Egy nemzet megmaradásának ugyanis alapfeltétele, hogy a tudatlanságból kilépve meggyőződéssel forduljon Isten felé, és az ő akaratát keresse. Ha ugyanis bűneiből megtér és Isten törvényeit tiszteli, egyéni életének és országa megmaradásának veti meg ezzel szilárd alapját. Mert ma is helytálló Isten ígéjének kijelentése: „Az igazságosság fölmagasztalja a népet, a bűn pedig gyalázatára van a nemzetnek.” (Péld 14,34)

Nemcsak István király állt egy évezreddel ezelőtt ilyen nagy horderejű döntés előtt, ma is ugyanaz a tét. Sok bajjal küszködő országunk megmaradása, erkölcsi stabilitása, anyagi biztonsága mai vezetőinek és az ország lakóinak egyéni döntésétől függ. Isten ígéje ezt mondja: „Ha megalázza magát népem, amelyet az én nevenről neveznek, ha imádkozva keresik az én orcámat, és megtérnek gonosz útjaikról, én is meghallgatom a mennyből, megbocsátom vétkeiket, és meggyógyítom országukat.” (2Krón 7,14)

Hazánk és benne népünk sorsa napjainkban ismét egy jelentős mérföldkőhöz érkezett. Új alkotmány és ehhez kapcsolódóan számos sarkalatos törvény fogja szabályozni országunk működését a jövőben. Ezek között fontosnak tartjuk az új egyházi törvény életbelépését is, amely a húsz évvel ezelőtti, számtalan szakadást és megosztottságot generáló ultraliberális törvény helyébe lép majd.

Mi baptisták, akik a reformáció óta jelen vagyunk a Kárpát-medence népei szellemi arculatának formálásában, természetesen tartjuk, hogy a törvény az elismert egyházak közé sorol bennünket. Ugyanakkor felemeljük

szavunkat azoknak az evangéliumi egyházaknak az érdekében, akik első körben ugyan nem kerültek az elismert felekezetek közé, de hosszú évtizedek óta a megtérés evangéliumát hirdetik hűségesen, és eddigi szellemi, valamint oktatási és szociális munkásságuk révén jó bizonyosságot szereztek a társadalom előtt áttekinthető, hiteles tevékenységükkel. Reméljük, hogy az országgyűlés őszi ülészsaka ismét napirendre tűzi ezen egyházak törvényes elismerését.

Bár tudjuk, hogy szolgálatunk értéke és eredményessége nem emberi megítéléstől függ, hanem az egyház Urának és ítélőbírájának, a gyertyatartók között járó Jézus Krisztusnak minden kétséget kizáró szavától. Nekünk mai magyar keresztyéneknek tehát sürgős feladatunk van. Amíg nem késő, el kell határolnunk magunkat minden Bibliától idegen tanítástól, magartástól, erkölcsiségtől, és igent kell mondanunk egy megalkuvás nélküli, Krisztust követő életre.

Ünnepi tiszteletadásunk akkor lesz áldott, ha Isten népének példás életű vezetőjével, az ígért földjét elfoglaló Józsuéval együtt valljuk: „Ha nem tesszük nektek, hogy az Urat szolgáljátok, válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni! Akár azokat az isteneiket, akiket atyáitok szolgáltak a folyamokon túl, akár az emóriai isteneit, akiknek a földjén laktok. De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk.” (Józ 24,15)

A Kárpát-medence népeinek, köztük nekünk, magyaroknak is sok nehéz korszakot kellett átélnünk a honfoglalás óta. Isten mégis megtartott bennünket. Mégsem lehetünk emiatt elbizakodottak, gőgösek, más népek felé fennhéjázók, más nemzeteket lenézők. Nem vagyunk sem különbe, sem alábbvalók egyetlen nemzetnél sem. Már csak azért sem, mert jól ismerjük Péter apostol idevonatkozó megállapítását: „Most kezdem igazán megérteni, hogy nem személyválogató az Isten, hanem minden nép között kedves előtte az, aki féli őt, és igazságot cselekszik.” (ApCsel 10,34)

Szívemből kívánom, hogy a jövőben erről legyen ismert Isten Magyarországon élő népe! Tegyük fogadalmat mi is Teremtőnk színe előtt, és szánjuk oda magunkat teljesen Isten szolgálatára, hogy áldás lehessünk saját népünk és a körülöttünk élő nemzetek számára is! Úgy legyen! Ámen!

Dr. Mészáros Kálmán
egyházelnök

Elhangzott 2011. augusztus 19-én
a Kossuth rádióban

Ideges vagy?

Az ember egyszer csak gondol valamire, és hirtelen alig fér a bőrébe. Le-fel járkál a szobában vagy a munkahelyén. Mindenhez fűz valami megjegyzést, vagy némán maga elé mered. Kissé leszegi a fejét, és fokozatosan színesedik az arca.

– Olyan ideges vagyok!

Sok-sok szó van a Bibliánkban, és ha lapozgatjuk, meglepődünk, mert a szent szövegből ez a szó – „idegesség” – teljesen hiányzik. Isten nem használja. Bizonyára azért, mert Isten soha nem ideges és soha nem idegesít minket. Viszont az aggodalom, a rémlátás, a félelem vagy a rossz lelkiismeret belehajszol.

Eszembe jut egy régi mondás. Hívó emberek mondták annak, aki hajlamos volt az idegességre. Ama régi hívők sokkal kevesebbet értettek a maiaknál a gyógyászathoz, tudományhoz, mások megítéléséhez, de ha bárkit azon fogtak, hogy ideges, azt mondták neki: „Idegesség nincs, csak ördögösség!”

Az ember ilyen állapotban teljesen kiszolgáltatja magát a kísértőnek. Érzékeny, mindent sérelmez, és alig érti, hogy mennyire méltatlanul kezelik őt. Örökké panaszkodik, mindenkiben csalódik. Kiengesztelhetetlen sérelmi komplexusa lesz. Terapeuta legyen a talpán, aki ok nélküli megbántódásait és rémképeit kibeszéli belőle. A Szentírás számos megoldást kínál. Csak egyet hozok fel a bibliai ajánlatok közül:

Vesd az Úrra terhedet,
és ő gondot visel rád!
Nem engedi sohasem,
hogy ingadozzon az igaz.
(Zsolt 55,24)

Idegeskedés helyett bízzál Istenben! Miután sem aggodalom, sem a páni kapkodás nem használ; bár menekülnél, de annál jobban belebonyolódsz a gondjaidba, mint a légy a pók hálójába. Keresd fel teljes hittel és reménykedve Istent! Bízzál benne, mert ő könyörületes, a hozzá folyamadókat nem hagyja cserben. Életünket és magatartásunkat tökéletesen kontrollálja a belé vetett hit. Áldottabbakká válnak percek és éveink. Csodákat látunk naponta, és nyugtalankodás helyett szinte csak magától minden megoldódik. Hasonlóvá lesz az életed a Bibliához: nem leszel ideges ember.

Szebeni Olivér

Lelkipásztor-beiktatás (folytatás a címloldalról)

A zsúfolásig megtelt imaházban a „Jertek, áldjuk Istent” ének szólalt meg először zenekari kísérettel, amikor az új lelkipásztornak bevonultak az ünnepi istentisztelet szolgálattevői és a köszöntő szolgátsak. Kiss Tibor Péter kerületi elnök imájával és köszöntésével kezdődött meg az istentisztelet. Az igei szolgálatot és a beiktatást dr. Mészáros Kálmán testvér, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke végezte a 2Tim 3,14–4,5 igeversek alapján, amikor felhívta a figyelmet, hogy Isten szolgálja ne az embereknek, hanem Istennek akarjon tetszeni. A fiatal lelkipásztornak pedig Pál apostol bölcs szavaival üzent, hogy „Fiatalkorod miatt senki meg ne vessen téged, hanem légy példája a hívőknek...”, „Légy Jézus Krisztus szolgálja hűségével, az ő szavára figyelj! Szeresd a gyülekezetet, aki meghívott téged! És ha Isten áldást ad a gyülekezetre, és a gyülekezetben változás, lelki tisztulás történik, adj hálát, mert az sem tőled van, hanem minden eredmény és dicsőség őt illet meg!”

Egyházelnökünk röviden ismertette Szűcs B. Ottó testvér életrajzát, majd a fogadalomtétel meghatározó pillanataira került sor, aminek során a beiktatásra kerülő lelkipásztor kihangsúlyozta: „...vállalom, hogy Istentől kapott elhívásom alapján a tiszta evangéliumot hirdetem, és ezáltal az embereket az üdvösség útjára vezetem.” A gyülekezet fogadalmát pedig Kesjár Géza gyülekezetvezető testvér olvasta fel, mely szerint lelkipásztorunkat „imádkozó szeretettel vesszük körül... hogy betölthesse Istentől rendelt hivatását”.

A szolgálati levél ünnepélyes aláírását követően kézrátételes áldáskérő imát mondtak az új lelkipásztorra dr. Mészáros Kálmán, Kiss Tibor Péter, Balog Miklós és Kesjár Géza testvérek, a Körösvidéki Egyházkerületből megjelent lelkipásztorok pedig egy-egy igeversszel köszöntötték az új lelkipásztort.

Ezt követően került sor a „staféta” átadására Balog Miklós nyugalmazott lelkipásztor részéről, aki a tőle megszokott költői megfogalmazásban jelképesen átadta a szószéki Bibliát Szűcs B. Ottó testvérnek.

(folytatás a következő oldalon)

A kételkedés áldása

Ne siessünk megbotrálni azonnal, amidőn a címbeli kijelentést átfésüljük kritikus szemünkkel! Bizonyosan lesznek az olvasók között olyanok, akik magukban vagy akár szóba hozva is kemény bírálatot fogalmaznak meg a kételkedés áldásával kapcsolatban. Ezért a félreértés elkerülése végett először a kételkedés mibenlétét kíséreljük meg tisztázni.

A kételkedést negatív értelmi-érzelmi emberi megnyilvánulásnak tartják elég sokan – általánosságban. Tartalmilag a bizalmatlansággal azonos vagy hasonló jelentésűnek érezzük. Ezért is tiltakozunk az áldásos emberi tulajdonságok sorába felvenni. Sokan gondolhatják azt is, hogy az Úr nem dicsérte meg sohasem a kételkedő tanítványokat. Bár ez igaz, de az Úr a kételkedésre hajlamos tanítványait mégsem zárta ki az „elit” közösségből. Nem tekintette tehát olyan bűnnek (egyáltalán bűnnek!), mint a haragot, a hazugságot vagy a paráznaságot, amelyeket az alapvető erkölcsi törvények tilalmaznak. Ilyen bűnökkel terheltén Péterék nem járhattak volna együtt az Úrral egy napig sem!

A Biblia esetenként a kételkedést, más szóval a bizalom megvonását nem tiltja, hanem előírja. Jeremiás próféta talán a legkeményebben fogalmaz, amikor kijelenti, hogy átkozott az a férfi, aki emberben bíz. Még a barát, a jó ismerős iránt sem ajánlatos mindig feltétlen bizalmat előlegezni. Az apostol óva inti a hívőket attól is, hogy önmagukban bízzanak. Jézus nem bízta magát az emberekre. Ám az ember hajlik arra (a tiltás ellenére is), hogy a rangos emberben bízson. Vannak, akik szekerekben, a lovak nagy erejében – ma így mondanánk: ütőkép-

pes hadseregben – bíznak a zsoldáros szerint. Az apostol arra is tanít, hogy a pénz, a bizonytalan gazdagság nem lehet a keresztyén ember reménységének alapja!

A hamis tanítók és tanítások ellen is védelmet nyújt az a keresztyén kritika, amely a megismert bibliai igazságok megtartásával tagadja meg a bizalmat bátran, vonakodás nélkül a toladó ellenfelektől! Aki nem kételkedik, az nem is gondolkodik. Pedig a gondolkodás ember voltunk legkiemelkedőbb képessége, a legnagyobb isteni adomány, amely nélkül az uralkodásra adott isteni parancsot teljesíteni képtelenség lenne!

A keresztyén ember ha valakiről azt hallja, hogy kételkedik, akkor nem a felsorolt esetek, módok valamelyikére, hanem kifejezetten Isten és a természetfeletti világ létezésére vonatkozó ingadozásaira gondol. Ezért tisztán kell látnunk, hogy földi körülményeink között a kételkedés sok esetben szükséges és hasznos, ám hitbeli vonatkozásban, Isten személyére és ígéjére irányulásában a kételkedés veszélyes és káros!

Utóbbi értelemben a kételkedés a tagadás és az állítás (= hit) között helyezkedik el. A kételkedés tehát köztes állapot, amelyben tartósan megmaradni nem lehet. Ebből a helyzetből az ember egyetlen hátralépéssel a tagadásba zuhanhat, míg előrelépéssel a hit világába emelkedhet fel. A kételkedés a hátralépést sem engedi nyugodt szívvel megtennünk, és ennek folytán önkezdünkkel zárjuk be az Isten felé tárva hagyott ajtót. A legbölcsebb és a legkönnyelműbb lépést itt teszi (teheti) meg az ember!

Kijelenthetjük, hogy az ember nem csupán hajlamos a kételkedésre, hanem fő-fő tulajdonsága a kételkedés. Nemcsak a rossz tapasztalatok fejlesztik ki szükségszerűen a kételkedést, a bizalmatlanságot mint tulajdonságot az emberben, hanem az értelem, az előrelátás is biztonsággal ismeri fel a következményeket. Nem vagyunk tehát arra kárhóztatva, hogy előbb bele kell lépni minden csapdába, és az okosságra (utólagosan) így tegyünk mindig szert! Ám vannak felelőtlen, gondolkodni nem akaró emberek is, akik a könnyelműség árát mindig busásan megfizetik.

Cartesius, a nagy francia kételkedő (fő elve: Cogito, ergo sum – gondolkozok, tehát vagyok) kijelentette, hogy a hittel kapcsolatosan nem kételkedik. Hangsúlyozta: mindig eszünkben tart-

juk, hogy a természetes belátásnak csak annyiban adunk hitelt, amennyiben nem ellenkezik azzal, amit Isten maga kinyilatkoztatott... Vessük emlékezetünkbe mint legfőbb szabályt, hogy amit Isten kinyilatkoztatott, azt mindenekfölött mint legbiztosabbat kell hinnünk (*Alexander Bernát* fordítása).

A Bibliában is a kételkedők és kétkedések sokasága áll előttünk. Természetesen nem követendő példa gyanánt, hanem okulásunkért megírva! A kételkedés mégsem feltétlenül végzetes kór, hanem fokozatosan gyógyuló, és tünetmentessé tisztuló „hajlam” lehet. Ez a tanítványok életén keresztül világosodik meg és ábrázolódik ki előttünk plasztikusan.

Jézus nagy türelmet tanúsított a kétkedéstől a hit felé lassú léptekkel közeledő tanítványok iránt! Egyébként Urunk a kételkedést „kicsinyhitűségnek” is nevezte. Ezt tehát figyelembe véve olyan „tulajdonságnak” tekinthetjük a kételkedést, amelyben a hit szikrája még vagy már benne van. Tudván azt, hogy Urunk a mustármagnyi hitet igen hatalmas erőnek nevezte, megérthetjük, hogy a hitszakra iránt miért volt ennyire „elnéző”! A hosszan tűrés a kegyelem korszakának nagy ajándéka a bűnösök számára. Noha megtérést sürgető felhívások hangzanak minden égtáj felől!

Az Ótestamentum legnagyobb kétkedője a Prédikátor volt. Könyvének elhíresült felkiáltását, amely az 1. rész 2. versében olvasható, a Vulgata olvasata szerint szokták a leggyakrabban idézni: Vanitatum vanitas, vagyis hiúságok hiúsága. A protestáns fordításban így áll előttünk: Minden hiábavalóság!

Kételyeinek hosszú sorát látva is hangsúlyozni és előrebocsátani kell, hogy Istennel szemben nincsenek kétségei. Hite szerint az ember és a világ sorsa egyaránt Isten kezében van, az ő akarata érvényesül a létezés minden kiterjedésében!

Azonban a földi dolgok menetét, alakulását látva megállapítja, hogy nincsen új semmi a nap alatt. A nap fölkel és lenyugszik; a szél délről fúj, és északra fordul; minden folyó a tengerbe ömlik, de a tenger nem telik meg; amiről pedig azt mondják, hogy új, az már régen is megvolt.

Az összegyűjtött kincsek sokszor olyan örökösökre maradnak, akik egész életükben nem dolgoztak semmit sem. Ez is hiábavalóság.

Szemügyre vette keze műveit is. – Nagyszerű dolgokat alkottam, háza-

kat építettem, szőlőket ültettem, kertet, ligeteket létesítettem. Csináltattam víztárolókat öntözés céljából. Gyűjtöttem aranyat, ezüstöt és mindenféle kincseket. Naggyá lettem és felülmúltam elődeimet. Mindezeket látva kitűnt, hogy fáradozásom hiábavalóság és hasztalan erőlködés. (Semmit sem hoztunk a világba, nem is vihetünk ki semmit belőle – 1Tim 6,7.)

Rájött azonban arra is, hogy amit Isten tesz, örökre megmarad, nincs ahhoz hozzátennivaló, és nincs abból elvennivaló sem. Fogadalmainkat pedig tanácsos hűen teljesíteni. Jobb ugyanis, ha nem teszünk fogadalmat, mintha teszünk, de nem teljesítjük!

Isten az embert becsületesnek teremtette – mondja a Prédikátor –, de ő mindenféle okoskodásban kedvét leli. Rossznak tartja az ítéletek meghozatalának késleltetését is, mert a gonoszok addig százszor is vétkezhetnek. A visszasságok látása roppant módon ránehezedett, ami által kitermelődött lelkében a vanitatum vanitas téveszméje. Ám az ország vezetésére irányuló elveit a politikusok szónoki pulpitusára érdemes volna ma is kiírni: Jaj neked, ország, ha királyod gyermek, és vezetőid már reggel lakomáznak! – Boldog vagy, ország, ha királyod nemes ember, és vezetőid a rendes időben étkeznek, önuralommal és nem részegeskedve!

Megdöbbenve szemlélte, hogy az emberek – legyenek bár jók vagy gonoszok – az állatokkal együtt ugyanazon gödörbe hullanak bele. Ezt az összemosódást azonban vizsgálódásai során – folyton tisztuló látása által – újraértékelt. A létezés értelmét és célját az örök élet szemszögéből fogalmazta meg, és hatalmas szózatban mutatott rá arra az útra, amelyen az embernek járnia kell, hogy Isten előtt egykor megállhasson.

A por valóban visszatér a porba, amelyből vétett, a lélek azonban Istenhez tér vissza, aki teremtette azt. – A végső tanulságot pedig így foglalja egybe: Féld Istent, és tartsd meg parancsolatait, mert ez minden embernek kötelessége! Mert Isten megítél minden tettet, minden titkolt dolgot, akár jó, akár rossz az.

Amint látjuk, ha az okoskodásoktól és előítéletektől megszabadulunk, ha a kételkedésből nem hátrafelé, hanem előrelépünk, a hitszakra szilárd hitté, bizonyossággá nemesedik. Isten pedig megáldja és jó gyümölcsök termésére alkalmassá teszi a benne bízót. Ezek által pedig az ő neve felmagasztaltatik az emberek között!

F. Maximus

(folytatás az előző oldalról)

Szűcs testvér székfoglaló igehirdetésével a Kol 1,12–23 igeversék alapján szinte választ adott dr. Mészáros Kálmán testvér útmutatásaira, kihangsúlyozva, hogy a gyülekezet feje Krisztus, és nem a lelkipásztor, aki csupán első az egyenlők között. Felhívta továbbá a figyelmet a gyülekezeti erkölcsi normákra, a férfi és a nő szerepére a gyülekezetben, az egymás iránti engedelmességre, a bűn leleplezésére és megvallására, valamint a megbotcsátás fontosságára.

Az elbocsátó szép üzenetet *Veres Efraim* testvér, a Romániai Magyar Baptista Szövetség alelnöke nyilvánította ki köszöntő szavaiban a szövetség képviselőit. A gyülekezet nevében a gyülekezetvezető köszöntötte az új lelkipásztort, feleségét, *Szűcsné Kocsis Melindát* pedig a női kör képviselője köszöntötte a nőtestvérek nevében. A köszöntések sorát a társegyházak (katolikus, református és evangélikus) megjelent képviselői folytatták, és a szlovákiai magyar baptisták képviselője zárta a sort.

Ünnepi istentiszteletünket színesítette a sok közös ének, az énekkar és fúvószenekar szolgálata, áldáskérő és hálaadó imák, valamint egy elhangzott költemény *Kesjár Gézáé* részéről. A gyülekezet a zenekarral közösen énekelte befejezésként a „Feltámadt Hős” kezdetű éneket, majd szeretetvendégség keretében folytatódott a meghitt beszélgetés a testvérek, ismerősök, rokonok közt.

Kérjük az Úr Jézust, hogy gyülekezetünk új lelkipásztorával együtt, kéz a kézben haladhasson a megszentelődés útján a lelki tökéletesség felé!

Árgyelán Gy.

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

A társfüggőségről 3. rész

A társfüggő ember felfogását nagymértékben meghatározhatják a beteges szerepek, melyekbe belekényszerül. Emiatt egy úgynevezett „megmentő” életutat választ magának. Ennek következtében sokan közülük ehhez kapcsolódó „hívást” is választanak. Így megpróbálják valamilyen „segítő szakmában” megtalálni feladatukat, küldetésüket. Némelyekből orvos, családsegítő, pszichológus, mentálhigiénés szakember, ápoló, lelkész, szociális munkás stb. lesz. Mivel nem egészségesen hozza meg ezt a döntését, hanem öntudatlan belső szükségletből választja, ezért néhány év múlva véglegesen vagy időszakonként átmenetileg kiábrándul, belefárad, kiég. Ha mégis folytatja, akkor sok esetben depressziósan, boldogtalanul, kiábrándultan, állandó megfelelési kényszerszertől hajtva. Pótolhatatlannak érzi magát, és ezért néha túlhajtott tevékenységekbe menekül. Némelyek karitatív szervezetekhez csapódnak. Súlyosabb esetben, ha nem történik „szembe-sülés a valósággal”, egyre sürgetőbbnek menekül a valóság elől. Az ábrándozásban vagy az önkényeztetésben vagy a felelőtlen önfelmentésben vagy a függőségek megjelenésében (alkohol, drog, szex stb.) keres menedéket. Ha nincs kitörési pont, akkor az élete minden területét tönkreteszi. Krisztus a hit által és olykor szakember segítségével kiutat ad, valódi meneküléshez segíti a komolyan változást akarót. A gyülekezetben a túlhajtott szolgáló élet, a másokért való egészségtelen szolgálat olykor társfüggőséget takar. A gyülekezeti „szolgálat” nélkül üresnek és értelmetlennek érezné magát. A szolgálat ilyen esetekben a szeretethiány szenvedésére ad bódulatot. A gyülekezet és elsősorban a vezetők felelőssége, hogy felismerjék a köztük szenvedő társfüggőket, és segítséghez juttassák őket. (Vége)

hgy

Tanévkezdésre A hit átadásának természetes módja

„Maradjanak a szívedben azok az igék, amelyeket ma parancsolok neked! Ismételd azokat fiaid előtt, és beszélj azokról, akár házában vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkel! Kösd azokat jelként a kezedre, és legyenek fejdíszként a homlokodon! Írd azokat házába ajtófélfáira és kapuidra!” (5Móz 6,6-9)

Az Ószövetség nagyon gyakran hangsúlyozza a hit tanításának kötelezettségét. Ez elsősorban a szülők feladata volt, méghozzá senkire át nem ruházható feladat. A nevelés igen nagy lehetőség és egyben ugyanilyen mértékű felelősség, hogy az utódok is Istenei legyenek. A szülők ismerik és szeretik gyermekeiket a legjobban. Mindennap együtt vannak velük, és az ő hatásuk a legerősebb és legmaradandóbb. Nevelnek direkt módon, amikor megadják gyermekeiknek az élet folytatásához szükséges információkat, ebben jelentős területet foglal el a hit átadása, mégpedig a hitnek mint ismeretnek és a gyakorlati életbe való átültetésének tudománya. Ige, tapasztalat, magatartás, életvitel, istentisztelet gyakorlása – mind tanítani- és tanulnivaló. És nevelnek indirekt módon is, amikor a gyermekek egyszerűen csak látják, hogy a szülők hogyan gondolkodnak, mi számukra az igazán érték, mi az érdeklődési körük, mire áldozzák pénzüket, idejüket, hogyan pihennek, hogyan oldják meg konfliktusaikat, mit kezdenek kísértéseikkel vagy bűneikkel.

A gyermekek számára koruknál fogva még sok minden érthetetlen. A szülőktől kérdezősködnék. A szülőknek pedig az Írás tanítása szerint nem az a feladatuk, hogy kegyes válaszokat adjanak mindennapi vagy akár kényes kérdéseikre. Hanem hogy egyszerűen és világosan szóljanak arról, hogy ők honnan vették a válaszukat, és miért jelent számukra éppen az Ige válasza abszolút tekintélyt.

Mikor manapság megpróbáljuk atyáink hitét továbbadni gyermekeinknek, sok esetben a dolgok ésszerű és természetes módját a feje tetejére állítjuk. Ugyanis a kérdéseket nem a gyerekek, hanem a szülők és a tanítók teszik fel. Egyenesen tudományt csináltunk abból, hogy hogyan lehet feltenni szakszerűen a hittal kapcsolatos kérdéseket, hogy precíz válaszokat adhassunk.

Nem arról van-e szó, hogy az élet, amelyben a felnőttek hite tükröződik, annyira merev, konvencionális, és

alig ragyogja és forróítja át az az öröm és lelkesedés, amelynek a gyermekek az ízt megérezvén természetes módon kíváncznának a szülők hitére rákérdezni? Mert ha a hit dolgai a szülők számára nem túl érdekesek és nem fontosak, miért lenne az gyermekeiknek? Emiatt aztán kényszer ízűvé válik a hitben való nevelés is. Vagy a hívó családokban egyszerűen el is marad.

Mózes könyvének megállapítása az, hogy csak ott élő és hatékony a hitbeli tradíció átadása és átvétele, ahol a gyermekek a kérdéseket spontán módon teszik fel. Mert megragadja őket szüleik eleven hite és Istennel való mindennapos kapcsolata. Az élet sarkalatos és legfontosabb kérdéseire nem pusztán hideg elméleti okfejtéseket kapnak, hanem megismerik Istent nagyságos tetteit, ahogyan a múltban és ahogyan az ő életükben is munkálkodik. Ahogyan szüleik is keresik mindennapi életük (esetleg éppen anyagi) gondjaiban, egymás közti feszültségeik megoldásában, gyülekezetükben végzett szolgálatukban a hit által kínált megoldást.

Járnak és járnak tanítanak Isten útjain. Hitük nem zárkózik el a hétköznapiaktól, hanem éppen azokban mutat utat és nyújt segítséget nekik. Az Istennek szentelt idő nem szűkül le az istentisztelet óráira, hanem az ott tanultakat átviszik a mindennapokra nagyon is életszagúan. Nem csupán mint vallási kötelezettséget, hanem mint a mindennapokat bearanyozó áldást. Az esti közös bibliaolvasás és imádkozás a családi békesség stabil pontja lehet.

Nem kell ahhoz a szülőknél a tökéletesség piedesztáljára állniuk, hogy hatékony legyen hitük tanítása és átadása az utódok számára. Sőt a nem őszinte szó, a képmutatás a gyermekek felé szinte lehetetlen. Eredményessé válhat a szülő nevelése akkor is, ha csak eléggé őszinte. Akár Istennek a régmúltban végbevitt, akár velük kapcsolatos tetteinek számbavétele által. Ha kísértéseiket vagy bukásikat sem szépítik, de Isten szabadító tetteit sem hallgatják el, utat készítenek gyermekeik lelke felé Isten számára. Ez a hit átadásának és átvételének természetes és biblikus útja. Miközben a szülők ezt gyakorolják, maguk is formálódnak.

Hegyi András

Hazaérkezés az atyai házhoz

Eszes Zoltán, Kiss Timót Gergő, Koós Márta, Pethő Albert

„Kik ezek a fehérbe öltözöttek?” – hangzott fel az ének 2011. május 22-én a Cinkotai Baptista Gyülekezetben. Két fiatal bátor bizonyágtételével, meggyőző, vidám tekintetével vallotta meg hitét, és vállalta az Úr Jézus Krisztus példája nyomán a bemerítkezést.

Mindketten a csömöri gyülekezet tagjai lettek.

Kiss Timót Gergőt Isten hívó családba helyezte, életét imádsággal, törődéssel formálgatták szülei, nagyszülei. Bizonyágtétele szerint már ötéves korában megfogalmazódott benne Jézus követésének gondolata. A lelki növekedés után mára gyülekezetünk egyik szolgálatra kész, lelkes tagjává vált. Úgy ismerhetjük őt, hogy az iskolában, zeneiskolában bátran megvallja az Úr Jézust.

Koós Márti eddigi élete sokkal hányatottabb volt. Gyermekkorát és tinédzseréveit Magyarbánhegyesen, nevelőintézetben töltötte. Istennek itt is voltak elhívott szolgálói, akik az intézeti gyermekeknek Igével, énekekkel (és természetesen csokival, süteménnyel) mutatták be Isten szeretetét. Márti is itt hallott először Jézus Krisztusról. Később a Kegyelem Alapítvány rendszeres látogatása, valamint a nyári üdülések alatt érezhette, hogy Isten közel jön hozzá. Az intézet elhagyása után került Csömörré, és itt az őt befogadó családdal járt a gyülekezetbe. Isten fokozatosan oldotta fel szívében a gyermekkor sebeit. A csömöri gyülekezetben talált hívó testvérekre, barátokra, akik ha nem is tudják pótolni a gyermekkor nehézségeit, de a jövőt szob-

bé tehetik. Mára már nem érzi magát egyedül, mert sok barátot talált a baptista fiatalok között.

A bemerítésen a csömöri és cinkotai gyülekezet tagjain kívül a két fiatal testvérünk által meghívott, más gyülekezetben élő rokon,

barát vett részt, és voltak vendégeink, akiket a bemerítendőkhöz hívtak látogatóként.

Pethő Albert balatonszemesi lelkipásztor hirdette Isten igéjét. Évekkel ezelőtt feleségével, Erzsikével együtt az Úr őket bízta meg a magyarbánhegyesi misszió beindításával. (Tudomásunk szerint több baptista gyülekezetben van már ebből az intézetből kikerült, később megtért fiatal testvérünk).

A bemerítést Eszes Zoltán helyi lelkipásztor végezte. Az áldáskérés őszinte szívvel szállt Isten felé. Ezt köszöntések és a két fiatal részére Biblia átadása követte.

Magasztaljuk az Urat ezért a megtapasztalt áldásért, amelyet gyülekezetünknek adott. Fiatal testvéreinknek pedig kívánjuk, hogy legyen ez életük legszebb, legjobb döntése!

Az alkalmat szeretetvendégség mellett vidám beszélgetéssel zártuk.

Szabó Antalné

H I R D E T É S E K

♦ Gyakorló nagymama **gyermekfelügyeletet** és/vagy házimunkában való segítséget **vállal** Budapesten és környékén. Tel.: 06-20-886-0591.

♦ Szegedi lakásba lány **albérlőt keresünk** keresztyén lakótársak mellé. Tel.: 06/20/886-866.

♦ Zuglóban egyszobás, étkező-konyhás, cirkófűtéses **lakás** jó közlekedésnél, rendezett téglaházban **kiadó**. Érdeklődni lehet: 318-3929 vagy 06/20/885-4450.

Új családtag a kispesti gyülekezetben

Nagy örömben volt részük azoknak, akik pünkösdi vasárnapján részt vettek a kispesti gyülekezet ünnepi istentiszteletén. A délelőtti együttléten egy fiatal, **Szebeni Péter** pecsételte meg hitét bemerítéssel a gyülekezet és a vendégek színe előtt.

Péter gyermekkorától fogva járt a kispesti közösségbe. Az Úr Jézus melletti döntést egy pestszentimrei ifjúsági istentiszteleten hozta meg, majd a lelkipásztorával való beszélgetés során átadta életét Krisztusnak.

Bizonyágtételében hangsúlyozta, hogy nincs még egy ilyen döntés, amellyel ennyit nyerhetne az ember, mint ha Jézust követi.

A bemerítés szolgálatát **Sinka Csaba** helyi lelkipásztor végezte. Az ígét **Pátkai Béla** nyugdíjas lelkipásztor hirdette: a pünkösdi események nyomán egyebek mellett a személyre szabott evangéliumhirdetés fontosságát emelte ki. A gyülekezet részéről **Kovács Pál** gyülekezetvezető, a család részéről a nagypapa, **dr. Szebeni Olivér** nyugdíjas lelkipásztor köszöntötte ifjú testvérünket.

A „nagycsalád” új tagjáért, aki most indult el a hit útján, sokan imádkoznak, hogy találja meg szolgálatát, kövesse Isten tervét döntéseiben, és így élete sok gyümölcsöt teremjen.

– sk –

EZ AZ A NAP!

2011. október 2. 17 óra
Papp László Budapest
Sportaréna

Október 2-án ismét megrendezzük az Ez az a nap! program-sorozatát a Papp László Budapest Sportaréna-ban, amire idén 10 000 embert várunk a Kárpát-medence minden pontjáról.

A több mint egy évtizede zajló felekezetközi összejövetelnek ezúttal a világ egyik legnépszerűbb keresztyén zenekara, a Jesus Culture Band (USA) lesz a vendége.

A Jesus Culture Band magas színvonalú, modern dicsőítő dalaival rövid idő alatt az egyik legkeveset ismert együttes lett a világon. A csapat európai turnéja során – London, Párizs, Amszterdam, Berlin, Zürich, Koppenhága – most első alkalommal látogat Közép-Európába és azon belül Budapestre.

Az együttesnek eddig hat albuma jelent meg (CD, DVD), ezek közül a My Passion a legnagyobb példányszámban eladott EP lett az USA-ban.

A hagyományoknak megfelelően október 2-án a vendégcsapat nagykoncertjét megelőzően már kora estétől várunk mindenkit a sportaréna-ba, ahol a már jól ismert magyar csapatok: *Pintér Béla* és zenekara, *Csiszér László*, valamint a kárpátaljai *Amaro Del* lépnek színpadra.

Néhány gondolatban bátorít bennünket *Bőjte Csaba* testvér is, aki Istenben bízva több száz szegény sorsú erdélyi gyermekről gondoskodik.

Bővebb információ az eseményről a www.ezazanap.hu weboldalon található. Itt a Média lapról letölthető egy bővebb anyag a Jesus Culture Band-ról, zeneszámok, plakát, banner, rádióspot, videospot stb.

Jegyek kaphatók: ezazanap.hu, tex.hu, ticketportal.hu.

Linkajánló:

www.jesusculture.com/
twitter.com/jesusculture
www.facebook.com/jesusculture
www.youtube.com/jesusculture

Bemerítés a Wesselényi utcai gyülekezetben

2011. június 26-án örömmel volt gyülekezetünkben. Hét testvérünk az elmúlt tavasszal jelezte, hogy Krisztus példáját követve szeretne bemerítkezni. A délelőtti alkalmon meghallgattuk *Szeverényi János* evangélikus országos missziói lelkész igehirdetését, majd a

bemerítkezők mondták el bizonyágtételüket. Csodáljuk Isten munkáját, aki különböző korú, élethelyzetű embereket szólított meg és hívott magához. Testvéreink között vannak, akik a gyülekezetben nőttek fel, gyermekkoruk óta ismerték az evangéliumot, mások nagy mélységek, sok próba, nyomorúság között találkoztak Isten kegyelmes szeretetével, és van, aki két éve teljesen ismeretlenként lépett át először imaházunk küszöbét.

Az ünnep egyik kedves színfoltja volt, hogy a legutóbb (2010 novemberében) bemerítkezett testvéreink is köszöntötték új testvéreinket. A délutáni istentiszteleten történt a kézrátételes imádság és az első közös úrvacsora.

A mennyország kapujában

– Adjonisten, öregapám!
 – Adjon neked is, fiam! Mi járatban vagy itt?
 – Letelt az időm.
 – Ezt éppen tudom magamtól is, fiam.
 – Itt van-e a mennyország kapuja?
 – Az itt van, fiam, hogyné vóna.
 – Hát akkor itt volnék, öregapám.
 – Hát itt vóni itt vónál.
 Nézegette nagyon a legény a kaput, de az csak nem mozdult semerre se. Az öreg egykedvűen szemlélgette. A legény kezdte elunni a dolgot. Végül csak megszólalt.
 – Be szeretnék menni.
 – Hát éppen azt is látom, fiam.
 – És?
 – Mit és?
 – Maga itt a kapuőr, nem?
 – Látod, ezt jól tudod, fiam.
 – Magának kell beengednie a mennyországba, nemde?
 – Ezt is jól tudod, fiam.
 – Hát akkor?
 – Mit hát akkor?
 – Nem nyitja ki a kaput?
 – Má mé nyitnám ki, fiam?
 – Hogy bemehessek végre.
 – Má mér akarsz te oda bémenni?
 – Ítéletnapig csak nem álldogálhatok itt a kapu előtt!
 – Má mér ne álldogálhatnál, fiam?
 – Ne bolondozz, öreg! Fogytán a türelmem.
 – Azt látom, fiam, ha nem mondd is.

– Eleget diskuráltunk, tedd a dolgod, nyisd ki végre a kaput!
 – Kinyílik az magától is, ha arra érdemes lélek áll meg előtte.
 – Csak nem azt akarod mondani, hogy én nem vagyok arra érdemes lélek?
 – Ezt csak te tudhatod, fiam.
 A legény bosszankodott egy sort, hogy így föltartják, majd odament a kapuhoz újra és újra, de az bizony meg se mozdult. Végül megint csak az öreg előtt kötött ki.
 – Valami baj lehet ezzel a kapuval.
 – Azzal ugyan nincs baj, mióta világ a világ, mér pont most lönne baj?
 – Azt gondolod, máshol kell keresnem az okot?
 – Lám, magad is rágyüttél, fiam.
 – Azt mondd, ez a kapu nem vétett hibát, mióta fölállították?
 – Mivel éppen azóta állítottak ide éngöm is, láttam vóna, ha téved, de nem láttam ilyet.
 – Így hát kint rekedtem.
 – Kint biza.
 – Én úgy tudtam, akarni kell a mennyországba bejutni.
 – Ezt jól tudtad, fiam.
 – És tudtam, hogy nem mindenki mehet majd be oda.
 – Ezt is jól tudtad, fiam.
 – Úgy tudtam, az mehet be, aki mindenkit szeretett.
 – Rosszul tudtad, fiam. Itt a kérdés az: úgy éltél-e, hogy tégedet tudott-e szeretni valaki.

Szommer Hajnalka